

Björkudden 30 juli - 83.

Leifkas!

Mest älskade af alla Pappor!

En helming från Pappas eget skrif-
bord en muren förmiddag, medan
manus sofer och den öfriga fa-
miljen qvistar i visten! Familjen
är ju nu ändeligen föröklad med
"flickorna", sedan i tordags, då de
Tackarna kommo ut på Ellida i
hällande regn. Vi hafva det mycket
tröfligt, isynnerhet i går, då det g-
regnade förrän kl. 11 på qvällen.

Ljusofvare dagen, den märkliga, var
för något ostadig, som hela denna
tid, ösregn 1-5 tiden på "natten",
sedan klart och sol till kl. 7 på
aftonen då ett stilla regn under
aftnens årka uppfriktade oss.

och mika or allt möjligt roligt och ett välkommanen! Men till aftnens armar
P. J. Allt höst, utom vädningen är lyckligt i mine, af en helka!

Jag tyder det dock temligen gynsamt
 för de stundande förskorna. Observera
 tionerna föras troget, men jag förvä-
 nar öfver den osedwanta öfverens-
 stämningen mellan barometer och
 vattens tänd: stiger den ena, så sti-
 ger den andra strax ned, sakas baro-
 metern ned, plums faller vattuet
 efter, utan att bekymra sig om det
 annalkande regnet. I torsdags kom-
 mo ju Svartbäckarene hem kl 5
 och hade knappast satt foten i land
 efter sin 7 timmars seglats, innan
 det strömmade ut ett lifadt förslag
 om Helsingforsresa och Cirkus. Det
 berodde alltsammans på om
 Eja ville komma med, och eftersom
 det var sista dagen Cirkus uppträdde
 och jag hela sommaren önskat få föra
 ungarna dit, bad jag om betänketid
 men lofvade att icke vara nej. Mam-
 ma var lite emot saken först, men

Vertrauen zu sendungskorrekturen, neue preisliche formen der gabe.

rördes snart af de snårs undergifna
men längtande uppsyn, de skälto de
med ett ord. Efter en hastigt slutad
middag satto vi i båten kl. 4, och
drifna af ötskilliga regnbyar, mer
eller mindre genomträngande, men
alla strykan de med oss, lade vi till
vid varvet kl. 7 $\frac{1}{4}$. Barnen (Anna
gumman hade lemnats hemma, wa-
öfver B. och jag turvis tycköns hade
hvarandra under resan) skyndade
upp till villan med Amanda, för
att i flygande hast kläda om sig, jag
stog ned hos Snellmans. Två droghos
förde oss sedan ned till Sandviken,
men 1 nummer hade hunnit utföras,
när is kommo fram. Jag tänker att
de själva skrifa oss det öfvervä-
ligande intryck vilken gjorde på
deras snå oberörda sinnen. De voro
endast ögon till en början, jag hade
svårt att få dem att sitta ned och taga

skriften berättad af G. B. och alla Högarna. Jag har villet i
förhoppning en vacker skrift. men primitivt, strömoder jag.

regnbågarna af sig. Eja var mest
lika road själv, stann ej af precis
samma saker som barnen. Jag tyckte
att fröknarna Schumann redo allde-
les mästertligt i "den bögre skolan" och
att de fyra svarta Araberna voro
det vackraste af alltsammans. Pro-
grammet räckte ända till 11. Sedan
följde oss Gustaf Snelman hem, till
fots, emedan väderet då var vackert.
Fredag f.m. dracks kaffe hos tante
Jetta, och bestöts att B. först om lö-
rdag skulle segla hem, emedan vinden
j. vändt sig till vår förmån. Jag tog
då det säkra för det osäkra, d. v. s.
Ellida för Nina och kom hem i vac-
kert väder. Lilla Annas glädje var
rörande, då Eja återkom, jag fick
allt, som skulle tillfallit hennes man-
na i liknande fall, och hon följde mig
som en liten togen hund, natt och
dag, tills B. och systkonen kommo hem.

Lördag, givall. Hon har varit mycket
snäll och rolig hela tiden. När flie-
korna Snellman väntades, frågade hon:
- Är tonterna Snellman icke minsa ku-
siner? - På mitt nekande svar ut-
brast hon: - Nå, hvem kusiner ä' de
då! Hon håller sig mycket bekant och
"du" med dem. Gårdagen tillbrag-
tes med promenader, läsning ute,
simning m.m. Det bestods till mid-
dags. Ett förfaschigt regn med
Stormby (eller rättare tvärtem) föste
oss in kl 11. Mamma har roligt af
flikornas munterhet, skrattar ofta
riktigt godt åt oss. I förgår an-
sände ett stort paket med posten,
innehållande Sagomjöl till Rödgröd
från Hjölvon. Saken var den, att
då jag visste att Boelke bodde hos Gamers
kret jag i ett bref och bad doktorn
skicka litet Sagomjöl hit med honom,
medan vi ej kunna laga riktig rödgrod

Enkelt-efringarbitar och uppgifas hela genom 17:te - 18:te

6.

utan sådant och det ej för i H. förs.

Men när det brefvet kom fram, hade
Becker redan rest, och så tar den berked-
lige doktorn och skickar det per post.

Nu skall pappa också få något godt
då pappa kommer hem!

Bernadt har besvarat frågan om Tärnan
sålunda, att den ej mera kan blifva
någon pålitlig och snygg såt. Den är
tyvärr så rutten, att spikarna gå i ge-
nom! P. menar, att den nog kan använ-
das till sänre behof, t. ex. att ersätt-
els tocken, som börjar väga upp, men
att den kommer att blifva tung och at-
drig fullt tät mera. Jag är riktigt o-
bedsken häröfver! Nu slutar jag för-
sinnig och middag som tunda.

Helsingar och pussar till er alla,
älskade farvarande och till ert kära
vårdsfolk! Säg Minnan, att jag
räknar er som tre bref till henne,
och att hon får besvara dem i höst med
samma mynt.

Till minn höst att ha de och vakenade pappas från hems
Boa.